

ЧАЦВЕРТАЯ ДЗЕЯ

ПЕРШАЯ З'ЯВА

Усходні бераг Фірвальдштэцкага возера. Крутыя скалы
дзіўнай формы ў глыбіні сцэны. Возера хвалюецца,
чуваць шум хваляў, чуваць удары грому; блішчыць
маланка.

Кунц з Герзау, рыбак, рыбакоў хлопец.

Кунц.

Я бачыў сам, вы можаце паверыць;
Ўсё адбылося так, як я казаў.

Рыбак.

Пад вартай Тэль адвезены у Кюснахт,
Найлепшы у краіне чалавек,
Што больш за ўсіх паўстанню дапамог-бы.

Кунц.

Праз возера павёз яго ляндфогт;
Яны былі гатовы ўжо ў дарогу,
Калі я выйшаў з Флюэльна; ды бура,
Якая набліжаецца цяпер,
Прымусіла мяне сюды прычаліць;
Магчыма іх таксама затрымала.

Рыбак.

Тэль у кайданах і ва ўладзе фогта.

Паверце, так яго той захавае,
Што болей не пабачыць ён святла.
Фогт пабаіцца справядлівай помсты,
Зняважыўшы свабоднага так цяжка.

Кунц.

Стары ляндамман наш, шляхетны пан
Фон-Антынгаўзен, кажуць памірае.

Рыбак.

Апошні якар нашае надзеі.
Адзін ён толькі голас уздымаў,
Абараняючы правы народу.

Кунц.

Мацнее навальніца. Ну, бывайце.
Я адпачну у вёсцы, бо сягоння
Няма чаго і думаць пра ад'езд. *(Выходзіць)*.

Рыбак.

Ў няволі Тэль, барон наш памірае.
Цяпер ўздымай чало сваё, прыгнёт,
Адкінь усякі сорам. Вусны праўды
Маўчаць, відушчыя аслеплі вочы,
Рука, што ратаваць магла, скавана.

Хлопец.

Пасыпаў град. Хадзем у хату, бацька.
Не добра тут чакаць нам навальніцы.

Рыбак.

Гудзіце, ветры, зіхаці, маланка.
Грыміце, хмары, ліцесья ўніз, стромы
Нябесныя, зямлю заліце! Збіце
На порах будучыя пакаленні!